

deze milieudoelstelling en deze termijn is voorzien in verplichte voorbereidende stappen, zoals de uitvoering van een eerste analyse van belastingen en invloeden voor december 2004, verbetering van het monitoringsysteem voor december 2006 en vaststelling van de nodige maatregelen in het kader van een stroomgebiedbeheersplan voor december 2009.

Lozingen door pleziervaartuigen zullen, zoals trouwens alle andere bronnen van effecten, moeten worden beoordeeld en ingepast in de in het kader van een stroomgebiedbeheersplan getroffen maatregelen. Met de dwingende doelstelling een goede toestand te bereiken als uitgangspunt, kunnen deze maatregelen leiden tot beperkingen en/of verboden op lozingen door een aantal bronnen. De Commissie is zich ervan bewust dat, wat lozingen door pleziervaartuigen betreft, de nationale en/of regionale wetgevingen voorzien in verschillende benaderingen die variëren van een totaal lozingsverbod, via een verbod op het lozen van toiletten maar niet van keukenafval, tot onbelemmerd lozen. Een van de grondbeginselen van de kaderrichtlijn waterbeleid is dat in heel Europa voor verreichende en onderling vergelijkbare waterkwaliteitsnormen moet worden gezorgd, met de nodige speelruimte wat betreft de keuze van de instrumenten voor de verwezenlijking van deze milieudoelstelling.

De Commissie zal er, in haar hoedanigheid van hoedster van de Verdragen, nauwlettend op toezien dat de richtlijn binnen de gestelde termijn op passende wijze ten uitvoer wordt gelegd, en zal waar nodig passende actie ondernemen, inclusief het inleiden van inbreukprocedures. Tevens wordt er met het oog op de tenuitvoerlegging van de kaderrichtlijn waterbeleid zeer nauw samengewerkt tussen de Commissie, de lidstaten en de kandidaat-lidstaten om een gerichte aanpak te vergemakkelijken en optimaal gebruik te maken van de beschikbare ervaring en middelen.

De zwemwaterrichtlijn heeft betrekking op de waterkwaliteit op regelmatig door een groot aantal zwemmers gebruikte locaties. Ter bescherming daarvan zijn in de richtlijn voor circa 20 000 locaties (waaronder meer dan 6 000 badzones in het binnenland) juridisch bindende kwaliteitsdoelstellingen vastgesteld, en is voorzien in regelmatige bemonstering en bewaking van het zwemwater. De Commissie publiceert jaarlijks een verslag over de zwemwaterkwaliteit in de hele Unie, zowel in druk als op Internet, dat fungeert als informatiebron voor de burgers, maar ook bijdraagt tot de bewustmaking van het publiek bij niet-naleving van de normen. De Commissie houdt nauwlettend de gevallen bij waarin de vastgestelde kwaliteitsnormen niet worden nageleefd, en treedt indien nodig op.

De conclusie is dat de Commissie, op basis van de door het geachte parlementslid aangehaalde feiten, niet van oordeel is dat de geldende communautaire milieuwetgeving is overtreden en bijgevolg geen mogelijkheid ziet voor juridische actie. Indien de Commissie specifieke informatie over de zwemwaterkwaliteit ontvangt zal zij, overeenkomstig de gangbare praktijk, alle nodige stappen ondernemen.

(¹) Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater, PB L 135 van 30.5.1991.

(²) Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, PB L 327 van 22.12.2000.

(³) Richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater, PB L 31 van 5.2.1976.

(2003/C 280 E/047)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0291/03

van Giuseppe Pisicchio (PPE-DE) aan de Commissie

(3 februari 2003)

Betreft: Clandestiene immigratie

Gezien de volgende feiten:

- Een paar dagen geleden heeft zich in het hoofdstuk van de clandestiene immigratie voor de kusten van Apulië het zoveelste drama voltrokken, met alweer een bijzonder hoge tol aan mensenlevens.
- Iedereen kent inmiddels jammer genoeg de routes en de procedures van deze nieuwe vorm van slavernij, die al minstens even winstgevend is als de smokkel en die de schandalige mensenhandel uit Noord-Afrika en het Midden Oosten naar het vrije en welvarende Europese eldorado via de noordelijke kusten van de Middellandse Zee, met name in Apulië, Sicilië en Calabrië, „bevoorraadt”.

- Ondanks de kennis over en de betrekkelijke voorspelbaarheid van de clandestiene transporten en de smokkelwegen hebben de Europese autoriteiten tot nu toe nog geen adequate maatregelen genomen om deze misdadige praktijken te voorkomen en te bestrijden, zodat de gevolgen, de overlast en de verantwoordelijkheid op economisch, sociaal en juridisch vlak alleen moeten worden gedragen door de regio's waar de illegalen aan land komen.
- Ik hamer er nogmaals op dat het verschijnsel een Europese dimensie heeft en dus ook door de Unie moet worden aangepakt en niet alleen door de regio's waar de clandestiene migratiestromen uitmonden.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om het probleem het hoofd te bieden? Kan de Commissie niet zorgen voor een permanente coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten die het ergst door dit verschijnsel getroffen worden, met als doel een meer doeltreffende strategie uit te werken om de clandestiene immigratie tegen te gaan?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(27 februari 2003)

Zoals de Commissie reeds heeft benadrukt in haar antwoord op schriftelijke vraag E-3112/02 van de heer Tannock ⁽¹⁾, wordt binnen de Commissie veel aandacht besteed aan de kwestie van illegale immigratie over zee en wordt de situatie voortdurend van nabij gevolgd.

De Raad heeft op 28 februari 2002 ⁽²⁾ (Actieplan van Santiago) een algemeen plan ter bestrijding van illegale immigratie en mensenhandel in de Europese Unie ingediend en op 13 juni 2002 ⁽³⁾, een algemeen plan over het geïntegreerd beheer van de buitengrenzen van de lidstaten. Beide zijn gebaseerd op de mededelingen van de Commissie dienaangaande. De juiste uitvoering van de in deze plannen vastgelegde maatregelen is in deze kwestie van zeer groot belang. De Commissie verheugt zich dan ook over de gezamenlijke operaties en activiteiten waarmee de lidstaten in het Middellandse-Zeegebied onlangs begonnen zijn.

Binnen dit kader werd onder leiding van Spanje eind januari 2003 een gezamenlijke actie (operatie „Ulysses”) opgezet om de illegale immigratie over zee naar de kusten van het noordelijk deel van de Middellandse Zee en de Canarische Eilanden te controleren en te beperken. Zo zal ook onder leiding van Griekenland tijdens het Griekse voorzitterschap in het oostelijk gedeelte van de Middellandse Zee een gezamenlijke actie worden uitgevoerd (operatie „Triton”) om het probleem van de illegale migratie in het Middellandse-Zeegebied aan te pakken.

De Commissie zal de illegale immigratie van zeer nabij blijven volgen. Zoals gevraagd in het Actieplan van Santiago laat de Commissie een haalbaarheidsstudie uitvoeren over de controle van de maritieme grenzen, waarbij tevens de nadruk zal worden gelegd op juridische aangelegenheden, teneinde de clandestiene immigratie over zee te bestrijden en daarbij rekening te houden met de diversiteit van de zeegrenzen van de Unie en de verschillende problemen waarmee de lidstaten worden geconfronteerd. Verwacht wordt dat de resultaten van deze studie medio 2003 beschikbaar zullen zijn.

Teneinde de coördinatie tussen de lidstaten te verbeteren heeft de Commissie op 21 mei 2002 en 27 september 2002 vergaderingen van deskundigen inzake clandestiene immigratie over zee georganiseerd waarbij het de bedoeling was operationele acties vast te stellen ter voorkoming en bestrijding van illegale immigratie in het Middellandse-Zeegebied. Tijdens deze vergaderingen werd gesteld dat de samenwerking met derde landen de meest efficiënte en nuttige manier is om het probleem van de illegale immigratie over zee te behandelen en andere menselijke drama's te voorkomen. Deze uitwisseling en coördinatie van informatie zal in 2003 worden voortgezet. Bovendien blijft het Directoraat-generaal Justitie en Binnenlandse zaken binnen de Commissie alle activiteiten coördineren die betrekking hebben op de belangrijke bestrijding van illegale immigratie en van meedogenloze criminele netwerken.

⁽¹⁾ PB C 155 E van 3.7.2003, blz. 92.

⁽²⁾ <http://www.eu-oplysningsen.dk/upload/application/467e5cc2/08475en2.pdf>.

⁽³⁾ <http://europa.eu.int/abc/doc/off/bull/en/200206/i1011.htm>.